

מאורות השבת

פרשת וַאֲקַט

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור הדרשה | מאור עינינו | מאור הלשון | מאור המנורה | מאור הבית | מאור ההלכה

מאור הדרשה

זאת חוקת התורה!?

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה..." (וי, ב)

שואל "אור החיים" הקדוש: זאת חוקת התורה? היה צריך לומר: זאת חוקת הפרה!

מה הקשר בין הפרה האדומה לחוקת התורה!?

החסידים קוראים לסעודה שלישית: "שלוש סעודות". למה הם לא קוראים לה סעודה שלישית כמו כל העולם?

אחד בא מביה"כ בליל שבת, כבר 9 וחצי בערב, כל היום לא היה לו פנאי. הוא היה עם הילדים בים, חזר עשה הכנות לשבת, עזר לאשתו, הלך למקווה, ולא הספיק לאכול..

טוב ב"ה עושים קידוש, אח"כ הוא אומר: "לכבוד שבת קודש", ומתחיל לאכול, מה זה לאכול - הוא לא מפסיק לזלול.

ויש מה לאכול... חלות, סלטים, דגים, עופות ובשר, וגם קינוחים. ממש כבוד השבת בשיא ההידור!

האמת היא שהוא אוכל כי הוא רעב. 15 שעות אח"כ, הוא שוב מתיישב על השולחן, מה קרה? הוא היה צריך לקום בבוקר לתפילה, שלוש שעות תפילה, הוא כבר ממש בצום! והוא מתחיל לאכול. שוב חלות, סלטים, והפעם - חמין משובח עם לגימות של קולה בין ביס לביס. כמובן שלא שכח, "לכבוד שבת קודש!" הוא אומר.

מאור הפרשה

ר' אבשלום ח.

בשכר מרים זכו לבאר

"וַיָּבֵאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מִדְּבַר צֶן בַּחֲדָשׁ הָרֵאשֹׁן וַיָּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ וַתִּמָּת שֵׁם מְרִים וַתִּקָּבֵר שָׁם. וְלֹא הָיָה מִיָּם לָעֵדָה וַיִּקְהְלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֹהֲרֹן." (כ, א-ב)

למה נחסרו המים? אומר הכלי יקר: "ולא היה מים לעדה" על צד העונש חסרו המים לפי שלא הספידוה כראוי, כי במשה ואהרן נאמר ויבכו אותם ונאמר ותמת שם ותקבר שם, כי במקום שמתה שם תהא קבורתה לאלתר ונשכחה כמת מלב ולא הרגישו בהעדרה כלל, ע"כ נחסרו להם המים, כדי שידעו למפרע שהבאר היה בזכות מרים. ארבעים שנה של הטבה בזכות הצדקת והעם לא יודע המים שאנו שותים באים מכוחה.. ולא הרגישו בהעדרה (באזוניים לתורה: שהיתה מבוגרת וידוע שקרבים ימיה וחסרו בבכי).

הגמרא (תענית ט) אומרת: ר' יוסי בר' יהודה אומר, שלשה פרנסים טובים עמדו לישראל.. ושלוש מתנות טובות ניתנו על ידם, באר בזכות מרים, עמוד ענן בזכות אהרן, מן בזכות משה. מתה מרים נסתלק הבאר, שנאמר "ותמת שם מרים.. ולא היה מים לעדה".

משה רבינו, נותן התורה, שנקראת לחם, "לכו לחמו בלחמי", ראוי שייתן מן, אהרון הכהן הגדול, כולו קדושה, ראוי שייתן ענני כבוד, מה הזכות של מרים הנביאה לתת מים לכלל ישראל?

אומר רבינו בחיי: כשמתה מרים נסתלק הבאר, כי היה הבאר בזכות מרים שהיה לה זכות המים ממשה, שנאמר (שמות ב) "ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו" ומה נסתלק עתה במיתתה, ראייה שבזכותה היה עמהם, ומכאן שכל ארבעים שנה היה להם הבאר. הש"ך

המשך בעמוד 4

המשך בעמוד 2

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

מאור הלשון

ר' דניאל ג'.

הנחשים השרפים

וַיִּדְבֹר הָעַם בְּאַלְקִים וּבַמְשָׁה, לָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָּר, כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלַחֵם הַקֶּלֶקֶל. וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים, וַיִּנְשְׁכוּ אֶת הָעַם, וַיָּמָת עַם רַב מִיִּשְׂרָאֵל. (כא, ה'-ו')

וכתב רש"י בשם המדרש תנחומא: וינשכו את העם, יבוא נחש, שלקה על הוצאת דיבה ויפרע ממוציאי דיבה. יבוא נחש, שכל המינין נטעמין לו טעם אחד ויפרע מכפויי טובה שדבר אחד משתנה להם לכמה טעמים. עכ"ל.

הנה מבואר, שהטעם שהקב"ה נפרע מהם דווקא ע"י הנחשים השרפים, היה משתי סיבות, האחת, משום שדווקא הנחש הוא זה שלקה על עוון של הוצאת דיבה, ולכן הוא זה שצריך להיפרע ממוציאי דיבה. [וע"פ זה ביאר ה'כלי יקר', מדוע השליכו השבטים את יוסף לבור עם הנחשים, מפני שדנוהו כמוציא דיבה, ולכן ראוי שיפרע ממנו מי שלקה על עסקי דיבה, שזה הנחש]. והסיבה השניה, מפני שהנחש טועם מכל המינים רק טעם אחד, והם טועמים ממין אחד הרבה טעמים, ולכן הוא זה שיכול לפרוע מהם על הכפיות טובה.

דהיינו, שמטרת העונש הבא מהקב"ה הוא לעורר את תשומת ליבו של האדם על כך שהוא עושה חטא, וכן ללמדו במה בדיוק הוא חוטא, ולכן נבחר עונש ספציפי לפי החטא שחטא, וא"כ, כאן שחטאו בלשונם נבחר העונש ע"י הנחש שגם הוא חטא בלשונו, כדי שיבחינו במה חטאו ויחזרו על כך בתשובה, ועוד נרמז להם בו, על שכפרו בטובה שקיבלו, שהרי הם טועמים הרבה טעמים מדבר אחד, ואילו הנחש טועם טעם אחד מכל המינים.

וב'אילת השחר' העיר, ש'לכאורה היה צריך להיות שאחד שאינו מושלם בדבר לא יכול להלקות אחרים, מאחר שהוא עצמו פגום בדבר, ו'מום שבך אל תאמר לחברך', ולא עושים את העבריין לתליין, אבל כאן לא היה כך'.

ומצאתי ב'דרשות הר"ן' [בדרוש השישין] וברלב"ג טעם נוסף למה נענשו דווקא ע"י הנחשים השרפים, דהנה בכל מה שהתלוננו במדבר, אע"פ שלא הייתה טענתם מוצדקת, מ"מ היה להם איזה שהיא עילה לתלונה, שחסר להם משהו מסויים, ולכן תמיד מצאנו שאחר התלונה קיבלו את מה שהתלוננו עליו, אבל כאן מה שאמרו "כי אין לחם ואין מים" אינו כפשוטו שאין לחם, שהרי אמרו שנפשם קצה ב'לחם הקלוקל', וא"כ, היה להם לחם, וכן לגבי המים צריך לומר שבאמת היה להם מים, שהרי באמת היה להם מים מבארה של מרים, וא"כ, אין להם עילה מספקת לבוא ולבקש על הלחם והמים. ומה שבכל זאת התלוננו ודיברו היה הכל מרוע לב, וחיפשו תואנה לדבר סתם, ועל כן שלח הקב"ה להם את הנחשים השרפים, מפני שידוע מה שהגמרא אומרת (תענית ח.) לעתיד לבוא מתקבצות ובאות כל החיות אצל הנחש ואומרות לו: ארי דורס ואוכל, זאב טורף ואוכל, אתה מה הנאה יש לך, אמר להם 'ואין יתרון לבעל הלשון', דהיינו, שהחיות טוענות, כולנו גם כן מזיקות, אך לפחות יש לנו מזה איזו שהיא הנאה, שהרי סוף סוף אנו אוכלים את הבע"ח אח"כ, אבל אתה הנחש, מה הנאה יש לך אם פלוני ינזק מנשיכה, הרי בסופו של דבר אתה לא אוכלו, והוא עונה להם, שגם לבעל הלשון אין הנאה מהיזקו ואעפ"כ מבזהו, ומבואר ששייכות הנחש לעונש, הוא מצד שחטאו חטא שבסופו של דבר לא הרוויחו ממנו, ולכן שלח עליהם את הנחשים השרפים שגם הם לא מרוויחים כלום בנשיכתן, וע"י כך יוכלו להתעורר אל החטא שחטאו ולזכות לעשות תשובה.

ולפי זה למדנו, שהחוטא בלשון הרע, חוטא ללא שום תועלת עצמית אלא רק מוריד את ערכו של השני מבזהו ומשפילו, ודבר זה לבד כבר מספיק חזק בכדי להימנע מדיבורי לשון הרע, לבד משאר התועלות המבוארות במקומות נוספים.

ה' יזכנו לשמור פינו ולשונו תמיד. אכ"ר.

אח"כ מביאים לו קצת עוגות - לברך מזונות, ענבים - לברך בורא פרי העץ, גרעינים שחורים - לברך על פרי האדמה, וגם לברך "שהכל" הוא צריך, אז מקנחים גם בגלידה...

לכבוד שבת קודש כמובן, אולי גם לכבוד הכרס שלו... מה לעשות צריך לאכול. בקיצור כל היום הוא מנשגט חזק חזק! העיקר זה להגיד בפה שזה לכבוד שבת!

מגיעה סעודה שלישית, הוא כבר מלא, מפוצץ, אין מקום לכולם! למי יש כוח ליטול ידיים? אבל אין מה לעשות בשולחן ערוך כתוב שצריך ליטול ידיים אז נוטלים ידיים...

מתברר שהוא באמת אוכל לכבוד שבת!!! והראיה, שהוא אוכל סעודה שלישית אע"פ שאין לו מקום. סעודה שלישית מגלה לנו, שכל הסעודות היו לכבוד שבת קודש, לכן קוראים לה "שלוש סעודות".

אומר "אור החיים" הקדוש: בתורה יש תרי"ג מצוות, יש מצוות שיש הנאה לקיים אותן, ויש מצוות שקשה יותר לקיימם. אבל יש מצווה אחת, מצוות פרה אדומה, שקשה ביותר לקיימה. כל העולם צוחק עליו: "מה זה השטויות הללו? פרה אדומה? ואם יש לה 2 שערות שחורות זה כבר לא טוב?!", והוא באמת לא מבין את הסיבה... העובדה שהוא מקיים את מצוות פרה אדומה, מעידה עליו שהוא מקיים את כל המצוות, לא בגלל שנוח לו אלא כי השם ציווה! לכן זאת חוקת התורה!

(אפריון שלמה)

מאור הבית

מאור המנורה

מנורת המאור פרק כז

הכבוד והשררה

יש גדולה לאדם בעולם הזה, שהיא כתוצאה ממחלוקתה של תורה, שאין לאדם לרדוף אחריה. ואם רודף אחריה, בורחת ממנו. ואם משפיל עצמו בה, הקב"ה מגביהו. אומרת הגמרא (עירובין יג:), אמר רבי אבא אמר שמואל, שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים הלכה כמותינו, והללו אומרים הלכה כמותינו. יצתה בת קול ואמרה להם, אלו ואלו דברי אלוקים חיים, והלכה כבית הלל!

ומפני מה זכו בית הלל שתקבע הלכה כמותם? מפני שנוחים ועלובים היו, ובנוסף להבאת דברי עצמם היו מביאים גם את דברי בית שמאי. ולא עוד, אלא שמקדימים דברי בית שמאי לדבריהם. ללמדך, שכל המשפיל עצמו, הקב"ה מגביהו. וכל המגביה את עצמו, הקב"ה משפילו. וכל המחזיר אחר הגדולה, הגדולה בורחת ממנו. וכל הבורח מן הגדולה, הגדולה מחזרת אחריו. וכל הדוחק את השעה, השעה דוחקתו. וכל הנדחה מפני השעה, השעה עומדת לו.

מביאה הגמרא (עירובין נד.) סיפור; רב יוסף כעס על רבא, וכשהגיע ערב יוה"כ, חשב רבא לפייסו. הלך, ומצא את שמשו מוזג לו כוס יין, אמר לו, תן לי, אני אמוזג. מזג לו. ורב יוסף אעפ"י שהיה עיוור, זיהה שהמוזיגה הייתה של רבא. מיד ציווהו לפרש לו את הפסוקים הבאים: מה פירוש, וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא? אמר לו, אם משים אדם עצמו כמדבר הזה שהכל דשין אותו, תורה ניתנת לו במתנה, שנאמר וממדבר מתנה. וכיוון שניתנה לו במתנה, נחלו אל, שנאמר, וממתנה נחליאל. וכיוון שנחלו אל עולה לגדולה, שנאמר ומנחליאל במות. אבל אם הגיס דעתו, הקב"ה משפילו, שנאמר, ומבמות הגיא. ואם חזר בו, הקב"ה מגביהו, שנאמר, כל גיא ינשא (ישעיה).

אמר רב הונא, מאי דכתיב (תהלים סח, יא) תִּתֶּנָּה יְשׁוּבוּ בָּהּ תִּכְיֶינָה וְיִשְׁכַּחְתְּהָ לְעֵינֵי אֱלֹהִים? אם אדם משים עצמו כחיה זו שדורסת ואוכלת וכו' תלמודו מתקיים בידו. ואם לאו, אין תלמודו מתקיים בידו. ואם עושה כן, אמר רב הונא, הקב"ה עושה לו סעודה בעצמו, שנאמר תכין בטובתך לעני אלוקים.

אמר רב דימי בר חמא, מאי דכתיב לא בשמים היא? וכו' רבא אמר, לא בשמים היא, לא תמצאנה במי שמגביה דעתו עליה כשמים. ולא מעבר לים היא, לא תמצאנה במי שמרחיב דעתו עליה כים. ורבי יוחנן אמר, לא תמצא בגסי הרוח. ולא מעבר לים היא, לא תמצא לא בסחרנים ולא בתגרים (כלומר, לא בכאלו שעוסקים במסחר הרבה).

וכן שנינו בפרקי אבות (פ"ד, מ"ה), רבי צדוק אומר, אל תעשם עטרה להתגדל בהם, ולא קרדום לחפור בהן. וכן היה הלל אומר, והמשתמש בכתר תורה, אבד מן העולם הבא.

הא למדת, שכל הנהנה מדברי תורה, כאילו נוטל חייו מן העולם. ואומרת המשנה באבות (פ"ו, מ"ה) אל תבקש גדולה לעצמך, ואל תחמוד כבוד, יותר מלמודך עשה, ואל תתאוה לשלחנם של מלכים, ששולחנך גדול משולחנם וכתורך גדול מכתרם, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך.

צוואת מרים - הקריירה האמיתית שלך

וְתָמַת שֵׁם מְרִים וְתִקְבְּר שֵׁם. (במדבר כ, א)

מרים זו שלא ויתרה לאביה עמרם להחזיר את אשתו (ואמה) יוכבד, בכדי להגביר את הילודה ולא לפחד מגזרת פרעה. מרים נתנה חיים! דאגה לתינוקות שיחיו. מרים פשוט נלחמה ולא ויתרה למען גאולת עם ישראל ולמען הילודה בעם ישראל. ואף במדבר מבארה שתו מים. התכלית של מרים היה הדאגה לבית!

אחת משש הזכירות שאומרים יום יום לאחר התפילה, היא זכירת מרים, כנאמר: "זכור את אשר עשה ה' אלוקיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים".

אנחנו יודעות שזכירה זו מוזכרת בעוון לשון הרע שדיברה מרים אודות אחיה משה, שנזכור כמה חמור עוון זה ובל נכשל בו.

שואל הרבי מליובאוויטש, מדוע מזכירים את גנותה של מרים בכל יום? הרי ידוע שהתורה לא דברה אפילו בגנות בעלי חיים, ואיך יתכן שנזכיר מעשה גנאי של מרים הנביאה יום יום?

מבאר הרבי שזכירת מעשה מרים, היא להזכיר עד כמה יש לדאוג לריבוי הילודה בעם ישראל, הן שמשה רבנו נולד בזכות התעקשותה שהפצירה באביה עמרם להחזיר את אימה ולפעול בכל הכח כנגד גזרתו של פרעה שגזר להשליך ליאור את כל הבן הילוד, כנ"ל. וגם כאן בעניין הזכירה, שהרי מרים הנביאה מסרה נפשה והסתכנה בדיבור כנגד רבן של הנביאים משה רבנו, ביודעה עד כמה חמור הדבר לדבר על נשיא הדור, אף על פי כן לא יכלה לעצור ברוחה כנגד פרישתו מאשתו צפורה. ביודעה עד כמה גדול משה רבנו וכמה גדולה אשתו צפורה, ועל האפשרות להעמיד מהם צאצאים גדולי מעלה... לכן ניסתה לפעול שיחזיר את צפורה אשתו ופעלה מתוך מסירות נפש!

את מבינה! לא מספרים לנו שמרים הייתה אשת קריירה מפורסמת, רבנית דגולה, מרצה מן המובחרות וכהנה וכהנה. הקריירה שלה הייתה הבית! הילדים! המשפחה!

קחי את זה איתך לכל מקום שאליו את הולכת! אל תתני לעולם המודרני לבלבל אותך ולהוריד אותך ליאוש! כל מה שאת שומעת, העצמה נשית, שוויון זכויות, הקידמה, מעמד האשה וכו', אל תתני להם לבלבל אותך ותביני שגם אם את לא עוסקת במשהו "משמעותי" על פי העולם המודרני, את גדולה וענקית כי את אמא ואשה ואלה הם התכלית ואלה הם

המשך בעמוד 4

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הפרשה המשך מעמוד 1

המדריך (בראשית מח) **אומר:** אמר ר' שמואל בר יצחק, אמר לו הקב"ה לאברהם, אני אומנתי גומל חסדים, תפסת אומנותי, בא לבוש לבושי.. אברהם מתעטף בלבושו של הקב"ה. יסוד החסד זה אברהם, **ממילא אומר המדריך** (בראשית מח): הכא את אומר "והוא עומד עליהם" ולהלן אמרת "ניצבים עליו", כיון שיצא ידיהם (האכיל אותם) "והוא עומד עליהם" אימתו מוטלת עליהם, מיכאל מירתת גבריאל מירתת.. וזכו לענני כבוד, זה כבר לא הטוב הגשמי לחם ומים, זה משהו רוחני. המלאכים רותתים מתגלית עצומה של איש אלוקים מחובר למעלה אלוקית "והוא עומד עליהם" מוריד לבניו צל רוחני- ענני כבוד. ואברהם אבינו עולה למעלה גבוהה ביותר "האבות הן הן המרכבה". ומיסוד זה שואבת מרים את כל מעשיה "והלכת בדרכיו", לא רק של הקב"ה, אלא מונחית ע"י הסבא הגדול אברהם, בשכר מעשה מרים יש באר. אברהם הביא לעם ישראל בניו יסודות, הכל מכוחו, המסירות נפש, החסד.. **אומר הכלי יקר:** והבאר שהיה מספיק להם כל צרכיהם בזכות מרים, שאחזה במידת גמילות חסדים, שנאמר (שמות א) "ותחיין את הילדים", שהיו מספיקין להם מזון. וכשאחד מבניו משתמש בכח הזה ומוציא אותו לפועל, הוא נקרא על שמו (כמו בלימוד תורה שנקרא ע"ש הלומד). **שבת שלום!**

ארבעים שנה. **אברהם אבינו עם החסד העצום שעשה, מצליח לספק שעה אחת של מים ומרים ארבעים שנה?**

מסביר בשיחות מוסר: משל לאילן הצומח מגרעין קטן, אך הגרעין לבד לא יכול להצמיח את האילן ללא אדמה ומים ושמש, שיחד מצמיחים את האילן.. אברהם היה הגרעין, המשכת ההשפעה לדורות נעשתה ע"י שלושת הרועים מרים אהרון ומשה.

אומר הילקוט שמעוני (בראשית יח): בשכר קיתון של מים שרחצו ידיהם, נתן הקב"ה באר לישראל ארבעים שנה. בזמן שישראל עושין רצונו, משכמת והולכת ונובעת במקום שישראל חונים, ובזמן שאין ישראל עושין רצונו, היתה מאחרת בשעה בשתים ובשלוש ובארבע בחמש, עד שיוצאים תלמידי חכמים ונערים קטנים ואומרים עלי באר בזכות אברהם יצחק ויעקב, בזכות משה אהרון ומרים. יש כאן שיתוף של הזריעה של האבות עם ההמשכיות של הבנים.

אברהם אבינו הוא "האדם הגדול בענקים". כשהוא עושה את פעולת החסד שלו, הם מעבר לקיום צו מצפוני להאכיל רעבים.. אלא כל מהותו, כל הפעולות שבו, הם "והלכת בדרכיו". **מה הרעיון?**

הרמב"ם (דעות א) **אומר:** והלכת בדרכיו... נקראת דרך זו דרך ה' והיא שלימד אברהם אבינו לבניו שנאמר "כי ידעתי למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ללכת בדרך ה'" תשוקה של הידמות לבורא, שבוערת בו גם בימי חוליו...

מאור עקרת הבית המשך מעמוד 3

ביותר! כל יום ויום את נותנת חיים!!

זה בסדר שתצאי לחוגים, סדנאות, קורסים, לימודים... ללמוד ולהעשיר את עצמך ולתת לעצמך זמן איכות, אך דעי שהקריירה האמיתית זה גידול הילדים על כל המשתמע וזוהי זכות עצומה ובזה תהיי שמחה וזה ילך איתך לעולם הבא שלך! כותבת לך באהבה רבה!

העיקר!

את מגדלת דורות... ואת לא יודעת מה יצא מכל אחד ואחת, וכל זה על ידי הטיפול והדאגה המסורים, הבגדים שגהצת, התיק שסדרת והכנסת לתוכו סנדוויץ עם פתק ועליו כתובות מילים שנותנות כח לכל היום, הסיר ביסול שהכנת, הבקבוק, הטיטול, המקלחות, הסיפור, השיר ששרת ושישבת לעזור בשיעורי הבית, המוסר, הערכים והחום והאהבה עם המחמאות החשובים

מאור ההלכה

מתוך 'קיצור הלכות ומנהגים - הלכות שבת'

המצורף לספר שתילי זיתים הלכות שבת

רנ

דיני השהיית תבשיל על האש מערב שבת, והחזרתו על האש בשבת - דיני החזרה

ח תנור חשמלי הנמצא במצב שבת, כבר נתבאר (לעיל סעיף ד) כיצד מותר להשהות בתוכו סיר מערב שבת. אבל אם לקח את הסיר בשבת מתוך התנור, אסור להחזירו לתוכו, אלא אם כן יתקיימו כל תנאיי החזרה שנתבארו לעיל סעיף ו. וכל שכן שאסור להניח סיר בתוכו הנחה חדשה, לפי שנראה כמבשל, שהרי רגילים לבשל בתנור. ויש אומרים שתנור חשמלי הנמצא במצב שבת, דינו כפלטה חשמלית, ומותר להחזיר את הסיר לתוכו, אפילו אם לא נתקיימו כל תנאיי החזרה [כח]. ומותר אפילו להניח בתוך התנור הנחה חדשה. לפי שחום התנור קבוע, ואינו נחשב כמניח על האש, אלא דינו כמניח כנגד המדורה. ואינו נראה כמבשל, לפי שאין רגילים לבשל במצב שבת. ויש שלא התירו להחזיר את הסיר לתוך התנור כשלא נתקיימו כל תנאיי החזרה, או להניח בתוכו הנחה חדשה, אלא כאשר התבשיל בתוך סיר, אבל לא כשהוא בתוך תבנית [כט]. והעיקר כדעה הראשונה. והמיקל יש לו על מי לסמוך. וטוב שיניח את הסיר על סירים אחרים שבתוך התנור, ולא על קרקעית התנור.

[כח] כיון דלא מיחזי כמבשל: אם התבשיל בתוך סיר, לא מיחזי כמבשל, שהרי אין רגילים לבשל בתנור

[כט] משום דמיחזי כמבשל, שהרי הדרך לבשל בתנור בתוך תבנית. משא"כ בתוך סיר:

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

רוצים לקבל את העלון במייל? שלחו הודעה ל- MaorHaAlon@gmail.com או חפשו "מאורות השבת" בקבוצות גוגל (google groups)